

ΕΤΟΣ 72ον

12 Μαΐου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3702)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΡΗΣΕΙΣ: ΠΕΤΡΟΣ, ΙΟΥΔΑΣ, ΘΩΜΑΣ

Στήν ιστορία αὐτῶν πού ἀκολούθησαν τόν Χριστό ὑπῆρξαν ἀρκετές περιπτώσεις ἀνθρώπων πού σέ μιά στιγμή ἀδυναμίας λύγισαν. Τά γεγονότα γύρω ἀπό τό πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, πού ἐντονότερα ζωντάνεψαν μέσα μας οἱ τελευταῖες ἐβδομάδες, μάς θύμισαν τρεῖς χαρακτηριστικές ἐπώνυμες περιπτώσεις: τήν κάμψη τοῦ Πέτρου, τήν πώση τοῦ Ἰούδα, τήν «καλή», ὅπως ὀνομάζεται, ἀπιστία τοῦ Θωμά.

Ἡ κάμψη τοῦ Πέτρου ἦταν μιά ἔμφαση ἀδυναμίας, μιά συνέπεια τῆς ὑπερβολικῆς ἐμπιστοσύνης στήν ἀφοσίωσή του στόν Διδάσκαλο. Ἡ πώση τοῦ Ἰούδα εἶχε ἀφορμή τήν σύγχυση καί τήν φιλαργυρία. Διαφορετικά εἶχε φαντασθεῖ τόν Μεσσία· κι ὅταν διαπίστωσε ὅτι ὁ πραγματικός Χριστός δέν ἔμοιαζε στό εἶδωλο πού εἶχε πλάσει μέ τό μυαλό του, θυσιάσε μέ τήν προδοσία του τήν Ἀλήθεια καί ὄχι τήν ψευδαίσθησή του. Τόν Θωμά τόν σταμάτησε ἡ συρροή τῶν τελευταίων θλιβερῶν γεγονότων καί ἀναζήτησε τόν Θεό στά ὅρια τῶν λογικῶν αἰσθήσεων. Καί στίς τρεῖς περιπτώσεις ὁ Κύριος, ὅπως γνωρίζουμε, ἐπεμβαίνει προσωπικά.

Τό ξέσπασμα τῆς πίστεως

Στήν περίπτωση τοῦ Θωμά, ἔφθασε ἡ ἀπλή παρουσία τοῦ Κυρίου γιά νά τόν συνεφέρει καί νά τόν ἀποκαταστήσει στήν πρώτη του σχέση καί ἐμπιστοσύνη. Ὁ Θωμάς εἶχε ἀποσυρθεῖ στήν μόνωση γιά νά βρεῖ τόν ἑαυτό του. Ἡ λύση ὅμως τοῦ προβλήματος πού τόν ἀπασχολεῖ δέν πραγματοποιεῖται στήν μοναξιά του, ἀλλά διὰ τῆς ἐπιστροφῆς του στήν κοινότητα τῶν Μαθητῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς τόν συναντᾷ καί ὄχι στό μέρος πού ἦταν ἀπομονωμένος. Ἔρχεται μέσα στήν κοινότητα τῶν Ἀποστόλων, στήν Ἐκκλησία, ἀλλά γιά νά τόν συναντήσει προσωπικά. Καί τοῦ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. κ' 19-31)

«Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου»

Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

λέει: «Φέρε τὸν δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κοίταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το στήν πλευρά μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός». Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς ἀμέσως ἀνταποκρίνεται στήν προσταγή - παράκληση τοῦ Κυρίου καί, πρὶν ἀκόμη ψηλαφίσει τὸν Χριστό, ξεσπᾶ σὲ ὁμολογία πίστεως: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Δύο σημεῖα ὀφείλουμε νά προσέξουμε σ' αὐτὴ τὴν ὁμολογία: α) Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς δὲν ἐπισημαίνει ἀπλῶς τὴν ταυτότητα τοῦ Ἀναστάτου Κυρίου μέ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλὰ καὶ ἀναγνωρίζει τὴν θεότητά Του. β) Ἡ ἀναγνώριση αὐτὴ δὲν εἶναι γενικὴ, ἀλλὰ ἔχει τὸν χαρακτήρα τῆς προσωπικῆς σχέσεως καὶ τῆς ὑπαρξιακῆς τοποθετήσεως.

Ἐπὶ τούτῳ, ἴσως, στιγμὲς πού καὶ ἐμεῖς ὡς ἄνθρωποι ἀτελεῖς καὶ ἀδύναμοι, κλεινόμαστε στίς δικές μας σκέψεις καὶ ψάχνουμε τὸν Χριστό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν λοιπόν βράδιασε ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα τὴν πρώτη τῆς ἐβδομάδας, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ μαθητές, λόγῳ τοῦ φόβου τῶν Ἰουδαίων, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε στὴ μέση· καὶ λέγει σέ αὐτούς: Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ ὅταν εἶπε αὐτό, ἔδειξε σέ αὐτούς τὰ χέρια καὶ τὴν πλευρά του. Τότε οἱ μαθητές χάρηκαν πού εἶδαν τὸν Κύριο. Τότε εἶπε σέ αὐτούς πάλι ὁ Ἰησοῦς· Εἰρήνη ὑμῖν. Ὅπως ἀπέστειλε ἐμένα ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἀποστέλλω ἐσᾶς. Καὶ ὅταν εἶπε αὐτό, φύσησε καὶ λέγει σέ αὐτούς: Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες, νά εἶναι συγχωρημένες, σέ ὅποιους δέν τίς συγχωρήσετε, νά μένουν ἀσυγχώρητες. Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἕνας ἀπό τοὺς δώδεκα μαθητές, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δέν ἦταν μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ ἔλεγαν, λοιπόν, οἱ ἄλλοι μαθητές: Εἶδαμε τὸν Κύριο. Αὐτός τοὺς εἶπε: Ἄν δέν δῶ στά χέρια του τό σημάδι ἀπὸ τὰ καρφιά, καὶ δέν βάλω τό δάκτυλό μου στό σημάδι τῶν καρφιῶν καὶ δέν βάλω τό χέρι μου στὴν πλευρά του, δέν δά πιστέψω. Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες ἦταν πάλι οἱ μαθητές του μέσα στό σπίτι καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στὴ μέση καὶ εἶπε: Εἰρήνη ὑμῖν. Κατόπιν λέγει στόν Θωμᾶ: Φέρε ἐδῶ τό δάκτυλό σου καὶ κοίταξε τὰ χέρια μου, καὶ φέρε τό χέρι σου καὶ βάλε το στὴν πλευρά μου, καὶ μή γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀποκρίθηκε ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπε σέ αὐτόν: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς: Πίστεψες, ἐπειδὴ μέ εἶδες· μακάριοι ὅσοι πίστεψαν χωρὶς νά ἔχουν δεῖ. Ὁ Ἰησοῦς βέβαια ἐπιτέλεσε καὶ ἄλλα πολλά θαύματα μπροστά στους μαθητές του, τὰ ὁποῖα δέν ἔχουν γραφεῖ στό βιβλίό τοῦτο· αὐτὰ ἔχουν γραφεῖ γιὰ νά πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφοῦ πιστεύετε, νά ἔχετε ζωὴ στό ὄνομά του.

(Ἀπὸ τῆς νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Του ἢ ζητᾶμε σημεῖα γιὰ νά πιστέψουμε. Γιὰ νά ἀποφύγουμε αὐτό τὸν πειρασμό, ἡ Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει ὅτι τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ τὴν βιώνουμε σέ τρεῖς εὐλογημένες καταστάσεις:

Πρῶτον, στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἄν θέλουμε δηλαδὴ νά γνωρίσουμε τὸν Χριστό, ὑπάρχει μόνο μία ὁδός, ἡ ὁδός τῶν ἐντολῶν. Ὅποιος δεχτεῖ τὸν σταυρό Του, πού εἶναι τό κεφάλαιο ὄλων τῶν ἐντολῶν, αὐτός βρίσκει τὴν δόξα Του.

Δεύτερον, μὲ τὴν συμμετοχὴ μας στὰ ἱερά Μυστήρια. Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι ἡ θεία Λειτουργία τελειώνει μὲ τὴν ὁμολογία πού ψάλλει ὅλη ἡ σύναξη: «Εἶδομεν τό φῶς...». Δέν εἶναι ἀπλῶς ποιητικός ὁ λόγος. Εἶναι ἡ πλήρης καὶ ἰσχυρὴ βεβαίωση αὐτοῦ πού ἀθηντικά ἔχουμε βιώσει.

12 Μαΐου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403). Γερμανοῦ Κων/πόλεως († 740).

Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ' 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43 - ιστ' 8.

Τρίτον, μέ τήν προσευχή, ὅταν οἱ χαριτωμένοι ἄνθρωποι, ἐκεῖνοι πού ἀγωνίζονται γιά τήν ἐφαρμογή τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν, τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στήν ζωή τους, καί ζοῦν τήν μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἀξιῶνται νά δοῦν τόν Χριστό.

Ἅ ἠσαυρός τῆς Ἐκκλησίας

Αὐτός ὁ ἠσαυρός τῆς γνώσεως τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ φυλάσσεται στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτή τήν πραγματικότητα μάς ὑπενθυμίζει τό γεγονός τῆς καλῆς ἀπιστίας τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ. Κατά τήν διάρκεια τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνα ἄς θυμόμαστε ὅτι γιά ὅλους ὁ Θεός ἐπιτρέπει μιά κρίσιμη ὥρα, μιά δοκιμασία, ἕναν πειρασμό, πού θά ἐλέγξει τήν γνησιότητά μας στήν πίστη. Πολλοί εὐχόμαστε νά μήν περάσουμε μιά τέτοια δοκιμασία, ἀλλά αὐτό τό εἶδος τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δέν ὑπάρχει.

Εἶθε νά δώσει ὁ Θεός ἡ ἀναστάσιμη κραυγή τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, «Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου», καί ἡ προσωπική βεβαιότητα ὅτι «ἀνέστη ὁ Κύριος ὄντως», νά πλημμυρίσουν καί τήν δική μας ὑπαρξη.

† Ὁ Φ. Ἀ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr